

Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **26 oktober 2026**
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket **24CO13638** Rolnummer Notitienummer parket **DE66.WI.100200/2024**

rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank

Kamer D13M

Vonnis

In de zaak van het openbaar ministerie en:

EISER TOT HERSTEL

- De **Wooninspecteur** bij het Agentschap Wonen in Vlaanderen, namens het Vlaamse Gewest
  Met kantoren gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 15 bus 253
  KBO-nr. 0316.380.841

  vertegenwoordigd door meester , advocaat te meester , advocaat te
  loco meester , advocaat te

BURGERLIJKE PARTIJEN

- , RRN
  geboren
  van Nederlandse nationaliteit
  & RRN
  geboren
  van Surinaamse nationaliteit
  thans samenwonende te **, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen**
  - , RRN geboren
  - RRN , geboren te
  - , RRN , geboren te

  burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

tegen:

BEKLAAGDE

, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in België

beklaagde, die verstek laat gaan

1. TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

verhuren, te huur of ter beschikking stellen van een gebrekkig goed met het oog op bewoning

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die dat roerend of onroerend goed ter beschikking stelt, een roerend of een onroerend goed dat niet hoofdzakelijk voor wonen bestemd is, rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning terwijl dit goed gebreken vertoont die een veiligheids- of gezondheidsrisico inhouden of terwijl in dit goed de basisnutsvoorzieningen zoals elektriciteit, sanitair, kookgelegenheid en verwarmingsmogelijkheid ontbreken of niet behoorlijk functioneren,
(art. 3.35. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

te in de periode van 1 februari 2023 tot en met 15 januari 2024

meer bepaald een niet-conforme woning te hebben verhuurd aar , ,

in een pand gelegen te kadastraal gekend als , in eigendom toebehorend aar , geboren , met ongekende woonplaats, ingevolge erfenis na overlijden van op en overlijden van op werd voor de geheelheid volle eigenaar.

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 2.800,00 euro

zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

- huuropbrengst gedurende de periode van 01/02/2023 tot en met 31/05/2023 of 4 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 700,00 euro = 2.800,00 euro

DE66.WI.100200/2024

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid overgeschreven dagvaarding waardoor de zaak bij haar werd aanhangig gemaakt.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 28 september 2026.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen, inclusief het openbaar ministerie in de persoon var , substituut-procureur des Konings, in zijn vordering.

Beklaagde verscheen niet noch iemand voor hem. Hij liet dus verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Algemeen – invoering nieuw Strafwetboek

1.
Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden voor inbreuk op de wooncode, in de dagvaarding gekwalificeerd als een inbreuk op artikel 3.35 van de Vlaamse Codex Wonen.

Niettegenstaande deze inbreuk ten tijde van de feiten strafbaar was en ook thans nog steeds strafbaar is, stelt de rechtbank op basis van het strafdossier vast dat de misdrijfomschrijving van de enige tenlastelegging als volgt dient te worden heromschreven naar een inbreuk op artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen :

"als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)"

Deze heromschrijving wijzigt de feiten niet en de rechtbank blijft bevoegd om erover te oordelen.

2.
Door de wetten van 29 februari 2024 werd, met ingang van 1 september 2026, het Strafwetboek van 8 juni 1867 (verder: Strafwetboek 1867) opgeheven en werd het Strafwetboek van 29 februari 2024 (verder: Strafwetboek 2024) ingevoerd.

Met de inwerkingtreding van het Strafwetboek 2024 op 1 september 2026 wordt de dader of de deelnemer nu omschreven in artikelen 17 en 19 van het Strafwetboek 2024. Artikel 7 van het Strafwetboek 2024 omschrijft het moreel bestanddeel van het misdrijf.

3.
Met ingang van 8 september 2026 werden er tevens wijzigingen aangebracht aan de Vlaamse Codex Wonen 2021.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 B.Vl.Reg. 17 juli 2020 (*BS* 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (artikel 1). De Vlaamse Wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3.1, §1, eerste lid Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids-, gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, §1 Vlaamse Wooncode.

Op grond van artikel 3.1, §1, derde lid Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:
1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuken op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.34, eerste lid Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt: *"Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met één van die straffen alleen."*

Ingevolge de definitie van een conforme woning in artikel 1.3, §1, 7° Vlaamse Codex Wonen is een woning niet-conform wanneer er één of meerdere gebreken zijn van de categorie II of III. Meer dan zes gebreken in categorie I levert een extra gebrek op in categorie II.

Met ingang van 8 september 2026 luidt artikel 3.34, eerste lid Vlaamse Codex Wonen: *"Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een straf van niveau 2, of met een straf van niveau 1. In afwijking van artikel 36, negende lid, artikel 38, negende lid, en artikel 52 van het Strafwetboek bedraagt de maximale geldboete altijd 200.000 euro voor het misdrijf, vermeld in het eerste lid."*

De ten laste gelegde feiten waren en zijn aldus strafbaar gebleven, maar de strafmaat werd gewijzigd.

4.
De rechtbank past overeenkomstig artikel 2, derde lid van het Strafwetboek 2024 de voor de beklaagde meest gunstige bepalingen toe. Voor zover de strafwet (inhoudelijk) onveranderd bleef, past de rechtbank de bepaling toe zoals van toepassing op het tijdstip waarop de feiten werden gepleegd.

3.2 Beoordeling van de schuldvraag

1.
De schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten blijkt genoegzaam uit het strafdossier. De rechtbank verwijst hiervoor in het bijzonder naar de technische vaststellingen van de wooninspecteur en naar de gevoegde foto's. Beklaagde verhuurde deze woning niettemin tijdens de ten laste gelegde periode.

Bovendien werden er voldoende ernstige gebreken vastgesteld in deze woning die in elk geval reeds van in het begin aanwezig moeten geweest zijn om vast te stellen dat deze woning van bij de start van de incriminatieperiode niet voldeed aan de minimale woonkwaliteitsvereisten.

2.
De ten laste gelegde feiten zijn hem toerekenbaar en de rechtbank zal beklaagde hiervoor veroordelen.

3.3 Straftoemeting

1.
Bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat worden de volgende doelen nagestreefd:
1° het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;
2° het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;

3° het bevorderen van de maatschappelijk rehabilitatie en re-integratie van de dader;

4° het beschermen van de maatschappij.

Binnen de grenzen van de wet wordt naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf gezocht. Naast de voormelde doelstellingen worden ook de ongewenste neveneffecten van de straf ten aanzien van de rechtstreeks betrokken personen, hun omgeving en de samenleving in overweging genomen. Slechts indien de strafdoelen niet met andere straffen kunnen worden bereikt, wordt een gevangenisstraf opgelegd.

2.
De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren met winstoogmerk moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en -vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe. Uit het strafdossier blijkt dat de huurwoning verschillende gebreken vertoonde. Een dergelijke verhuur is terecht strafbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Het zijn vooral de meest kwetsbaren die onder die omstandigheden gehouden zijn om te wonen.

3.
Beklaagde is 66 jaar oud en werd reeds één keer veroordeeld wegens verkeersinbreuken.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op zijn huidige sociale en financiële situatie.

Rekening houdend met de ernst van de feiten doch ook met het nog relatief gunstig strafverleden van beklaagde is de hierna opgelegde geldboete passend en noodzakelijk om recidive te voorkomen.

Grotere mildheid zou beklaagde onvoldoende het ontoelaatbare karakter van zijn gedragingen doen inzien.

3.4 Verbeurdverklaring

1.
De wederrechtelijk bekomen vermogensvoordelen werden door het openbaar ministerie begroot op 2.800 euro, namelijk de huuropbrengst van de woning gedurende de incriminatieperiode.

2.
De bewezen verklaarde feiten hebben voor beklaagde vermogensvoordelen opgeleverd die zonder de misdrijven niet mogelijk waren geweest. De woning mocht in deze erbarmelijke toestand immers niet worden verhuurd. Het is maatschappelijk onaanvaardbaar dat beklaagde in het bezit zou blijven van de vruchten van de bewezen misdrijven. Daartoe is niet vereist dat er sprake zou zijn van een abnormale, buitensporige, bovenmatige of overdreven winst.

Het openbaar ministerie berekende de vermogensvoordelen correct.

Het blijkt niet dat de gevorderde verbeurdverklaring van deze vermogensvoordelen, die betrekking hebben op een equivalent bedrag, tot gevolg zou hebben dat beklaagde zou worden onderworpen aan een onredelijk zware straf. De rechtbank zal de verbeurdverklaring uitspreken zoals gevorderd.

3.
Artikel 43bis van het Strafwetboek 1867 (thans artikel 67 van het Strafwetboek 2024) bepaalt dat als de verbeurd verklaarde zaken aan de burgerlijke partijen toebehoren, zij aan hen zullen worden teruggegeven. De verbeurd verklaarde zaken zullen hen eveneens worden toegewezen ingeval de strafrechter een verbeurdverklaring uitspreekt bij equivalent.

In toepassing van artikel 43bis, derde lid van het Strafwetboek wijst de rechtbank het verbeurd verklaarde bedrag gedeeltelijk – voor een bedrag van 1.120 euro – als volgt toe aan de burgerlijke partijen (zie ook hierna, bij de bespreking van de burgerlijke vordering):

- 560 euro aan in eigen naam
- 560 euro aan in eigen naam

4. HERSTEL

1.
Lopende het strafonderzoek stelde de wooninspecteur een herstelvordering in m.b.t. de woning voorwerp van de enige tenlastelegging.

De herstelvordering werd geformuleerd onder de gelding van artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen zoals toen van toepassing. Inmiddels wordt het herstel betreffende feiten gekwalificeerd als een inbreuk op artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen geregeld door het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving (KVH) sinds de inwerkingtreding van het tweede implementatiedecreet KVH op 8 september 2026. Krachtens artikel 105, § 4, eerste lid KVH is het KVH onmiddellijk van toepassing op lopende procedures waarbij de publieke herstelvordering reeds bij het openbaar ministerie is ingeleid of bij de rechtbank aanhangig is gemaakt, zonder dat de herstelvordering moet worden hernomen of de motivering ervan moet worden aangepast.

2.
De wooninspecteur actualiseerde zijn herstelvordering in conclusie en vordert het feitelijk herstel van de woning door werken uit te voeren om de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en om de overbewoning te beëindigen.

Dit is de principiële herstelmaatregel zoals voorzien in artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen en hernomen in artikel 3.44/4, 1° van het Besluit Vlaamse Codex Wonen (artikel 9 van Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Wonen in Vlaanderen en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, *BS* 28 augustus 2026).

De herstelvordering vormt een logische en decretaal voorziene reactie op het vastgestelde misdrijf. Als bijzondere vorm van teruggave beoogt de herstelvordering de gevolgen van het vastgestelde misdrijf ongedaan te maken.

De door de herstelvordering beoogde handelingen zijn realiseerbaar. Het herstel is niet kennelijk onevenredig met de *in concreto* vastgestelde publieke verliezen en evenmin brengt het herstel kennelijk onevenredige schade toe aan de belangen van beklaagde of derden.

De vordering is intern en extern wettig, en dient te worden toegekend.

3.
De wooninspecteur vordert de uitvoeringstermijn te bepalen op tien maanden na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis. Deze uitvoeringstermijn is redelijk, rekening houdend met het tijdsverloop sinds de vaststellingen.

Tevens vordert de wooninspecteur een dwangsom van 150 euro per dag vertraging op te leggen. Het opleggen van een dergelijke dwangsom is noodzakelijk om beklaagde ertoe te bewegen tijdig tot de uitvoering van de herstelvordering over te gaan.

Een dwangsom van 150 euro per dag vertraging wordt opgelegd, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hogervermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

4.
Overeenkomstig artikel 56, vijfde lid KVH machtigt de rechtbank de wooninspecteur het herstel uit te voeren in de plaats en op de kosten van beklaagde indien deze in gebreke blijft.

5.
De rechtbank zal het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad verklaren gelet op het verstek van beklaagde en het gebrek aan actuele informatie omtrent de bewoning van het pand.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.
er stelden zich in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen burgerlijke partij lastens beklaagde.

Zij verzochten beklaagde te veroordelen tot een schadevergoeding van 64.354,19 euro, meer interesten en een rechtsplegingsvergoeding.

2.
Vermits beklaagde verstek laat, moet de rechtbank enkel nagaan of de vordering van deze burgerlijke partijen de openbare orde raakt (cfr. artikel 806 Gerechtelijk Wetboek).

Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust. Het Hof van Cassatie heeft daaraan toegevoegd dat het inwilligen van een kennelijk ongegronde vordering strijdig is met de openbare orde.

3.
Wat de door de burgerlijke partijen gevorderde schadevergoeding betreft, merkt de rechtbank op dat beklaagde schuldig wordt verklaard voor inbreuk op de wooncode in de periode van 1 februari 2023 tot en met 15 januari 2024, d.i. voor de geboorte van en voor verschillende in de conclusie opgenomen schadeposten (geënt op onder meer een gaslek op 20 augustus 2026, een val op 23 januari 2024, de herhuisvesting van de burgerlijke partijen in 2026 en verschillende hospitalisaties).

Bij gebrek aan vaststaand oorzakelijk verband tussen de gevorderde schadeposten daterend van na 15 januari 2024 met de feiten waarvoor beklaagde thans schuldig wordt bevonden, kent de rechtbank naar redelijkheid en billijkheid een provisionele schadevergoeding toe van:

- 1.060 euro in hoofde var in eigen naam (waaronder 560 euro als zijnde 40% van de helft van de tijdens de incriminatieperiode betaalde huurprijs);
- 1.060 euro in hoofde var in eigen naam (waaronder 560 euro als zijnde 40% van de helft van de tijdens de incriminatieperiode betaalde huurprijs);
- 250 euro in hoofde van in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige zoor ;
- 250 euro in hoofde van in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige

en houdt zij de beslissing omtrent de intresten en de kosten aan. In de huidige stand van het geding een hogere (provisionele) schadevergoeding toekennen, zou gelet op bovenstaande elementen kennelijk onredelijk zijn.

en in eigen naam kunnen slechts aanspraak maken op het hen toegekende bedrag in zover hun schade niet vergoed werd door de verbeurdverklaring met toewijzing in hun voordeel.

6. TOEGEPASTE WETTEN

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen;
Artikel 14 van de Wet van 15 juni 1935 (Taalwet in gerechtszaken);
Art. 2, 38, 42, 43 bis, 65 en 66 van het Strafwetboek 1867;
Artikel 2, 3, 7, 17, 19, 27, 36, 37, 52, 53, 61 van het Strafwetboek 2024;
Artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 wet betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten.

BESLISSING

De rechtbank beslist **BIJ VERSTEK** ten aanzien van .

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- **HEROMSCHRIJFT** de misdrijfomschrijving van de enige **tenlastelegging** als volgt:

  "als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
  (art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)"

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging, zoals heromschreven;

- veroordeelt beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdeciemen (x8).

Verbeurdverklaring

De rechtbank verklaart lastens beklaagde een bedrag van **2.800 euro VERBEURD** als equivalent van de wederrechtelijk bekomen vermogensvoordelen en wijst deze ten belope van 560 euro toe aan de burgerlijke partij in eigen naam en ten belope van 560 euro aan de burgerlijke partij in eigen naam.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank veroordeelt beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 200,00 EUR verhoogd met 2,5 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;

- een bijdrage van **26,00 euro** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 euro;**

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **370,73 euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.**

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt aan beklaagde op vordering van de wooninspecteur de woning gelegen te kadastraal gekend als te herstellen door het uitvoeren van werkzaamheden om de conformiteit in de zin van artikel 1.3 § 1, 8° van de Vlaamse Codex Wonen te herstellen en de eventuele overbewoning te beëindigen;

- beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn;

- machtigt de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest conform artikel 56, vijfde lid KVH het opgelegde herstel uit te voeren, op kosten van beklaagde, indien beklaagde in gebreke blijft de herstelmaatregel uit te voeren.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partijer tegen beklaagde in de hierna volgende mate ontvankelijk en gegrond;

- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partijen een provisionele schadevergoeding te betalen van:

- **1.060 euro** in hoofde var in eigen naam;
- **1.060 euro** in hoofde van in eigen naam;
- **250 euro** in hoofde van in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige ;
- **250 euro** in hoofde van in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige ;

en houdt de beslissing over de intresten en de kosten aan;

- zegt voor recht dat slechts aanspraak kunnen maken op de hen toegekende bedragen in de mate dat hun schade niet werd vergoed door de verbeurdverklaring met toewijzing in hun voordeel;

- beveelt dat het bedrag dat aan de minderjarigen toekomt op een geblokkeerde rekening moet worden geplaatst op naam van de minderjarigen, waarbij per minderjarige een geblokkeerde rekening dient te worden geopend en waarbij deze bedragen – behoudens wettelijke uitzonderingen – onbeschikbaar dienen te blijven tot aan hun respectievelijke meerderjarigheid.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **26 OKTOBER 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

E. Baeyens, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
Met bijstand van griffier